

STILTE VOOR DE STORM

April was een maand zonder speciale uitschieters. Een beetje zoals de spreekwoordelijke stilte voor de storm, want mei belooft de moeite te worden! We steken met de huidige trainers een tandje bij, om onze koppels nog beter op te volgen. Het blijft zoeken naar een gezond evenwicht tussen administratie, sponsoring en opleiden. Dat laatste doe ik natuurlijk nog steeds het liefste.

NIEUWE AANWINST MAURO: ZANGER EN TUINMAN

Dankzij onze collega's van de Blindengeleidehondenschool Genk zijn we in contact gekomen met een fokker in Nederland die een nestje labradors had. Deze fokker heeft in het verleden al meermaals honden bezorgd aan andere verengingen. Toen Christel en ik naar Nederland trokken, waren onze verwachtingen dan ook hoog gespannen. En ja hoor, er zat een erg leuke pup bij die in alle opzichten goed scoorde op onze testen. Hij apporteerde zelfs metalen voorwerpen alsof hij in zijn zeven weken bestaan nog nooit anders had gedaan. Tijdens de geluidstest, waarbij we een flesje gevuld met steentjes naast Mauro lieten vallen, schrok hij natuurlijk even, maar onmiddellijk draaide hij zich om en onderzocht hij het flesje met de precisie van een dokter. In totaal testten we vier puppy's, maar Mauro kwam als een ware kampioen uit de test. Gezien de lange afstand namen we Mauro, die op het moment van de test iets meer dan zeven weken oud was, meteen mee. Gie, die in aanmerking kwam als gastgezin voor deze pup, werd op de hoogte gesteld van zijn komst. Onderweg hebben we lang mogen genieten van Mauro's hemels gezang, want hij kon janken in alle toonaarden. Gelukkig viel hij ook wel af en toe in slaap. Omdat zijn cd blijkbaar op repeat stond en de afstand toch niet te onderschatten was, besloten we dat hij de reis mocht verderzetten vanop Christel's schoot. 'Yes', dacht hij en hij nestelde zich tegen haar lichaam om vervolgens vredig in slaap te vallen. Aangekomen bij het gastgezin, wachtte ons een warm

onthaal. Even later ging de bel. Er waren al familieleden die de nieuwe aanwinst kwamen bewonderen. Wanneer Mauro werd buitengelaten om zijn behoefte te doen, ging hij meteen vlijtig aan de slag. Hij besloot dat hem de rol van tuinman was weggelegd, want hij ging prompt de plantjes snoeien die naar zijn deskundige mening al teveel uitgegroeid waren. Ik vrees dat er nog wel wat werk zal zijn om Mauro duidelijk te maken wat wel en niet gesnoeid moet worden.

DE ANTWERP 10 MILES.

Zondag 21 april, 8 u 's ochtends, vlakbij de finish van de 10 Miles... Het gras ligt er nog kraakvers bij en onze

DE ANTWERP 10 MILES

niet zo frisse kopjes kunnen een frisse neus ophalen terwijl 't stad, de lopers en het zonnetje ontwaken. We zijn hier omdat de **Iron Maids**, acht dames die de 10 Miles lopen en zo geld inzamelen voor onze organisatie, vandaag meedoen. En wat informatie kunnen meegeven aan

deelnemers en toeschouwers is altijd mooi meegenomen! Tegen half negen hadden we onze stand opgezet en moesten we onze auto's verplaatsen. Viervoeters **Xena, Larka, Liebke** en **Lagun** namen vandaag de rol van standmedewerkers op zich. Om half tien begint niet enkel de speelmarathon van onze viervoeters, maar ook de lijdensweg van de echte diehards die intekenden voor de 42 kilometer. De enkelingen die zich op dit vroege uur door het dorp naar de inschrijving begeven, laten zich niet afleiden door de fratsen van vier nog erg kwieke hondjes.

De lading mama's en papa's die met hun kids naar de Kids Run komen, krijgen het echter al wat moeilijker om onze stand zomaar te passeren. Op tijd en stond demonstrenen we een aantal oefeningen. Kinderen die het beleefd vragen, mogen onze teamleden zonder vestje aaien. Stralende gezichten overall! Onze jongste telg Lagun geniet met volle teugen van de aandacht en laat zien wat een jonge pup zo allemaal al in zijn mars heeft: 'assis',

'down', 'duw', 'pas toucher', 'rouler', zelfs een paar moeilijke 'stays'. Xena neemt de moeilijkere oefeningen, zoals die met de kookwekker (een oefening voor hoorhonden), voor haar rekening. Liebke is haar vrolijke uitbundige zelve en laat horen dat zij ook wel wil delen in onze frietjes en

XENA WIJST DE BRON VAN HET GELUID AAN

Larka toont dat ook assistentiehonden nog steeds hond zijn. Wanneer ze een vreemde hond ziet passeren, zegt ze luidkeels 'hallo', wat volgens sommige voorbijgangers niet kan. Wij weten wel beter. Larka doet het uitstekend! Het is dan ook een goede oefening voor haar.

Omstreeks half vier wordt het startschot voor de Ten Miles gegeven. 35.000 deelnemers zullen uiteindelijk die dag over de eindstreep gaan, de ene al iets sneller en gezwinder dan de andere. Vlak achter onze tent begint de laatste kilometer en dus kunnen wij volop meegenieten vanuit onze stoeltjes terwijl de viervoeters braaf aan onze voeten meekijken. Wat vermoeiend toch die Ten Miles...

Balans van de dag: enkele kandidaat-sponsors en -vrijwilligers, een gevulde collectebus, een kleinere flyerstapel, veel plezier voor jong en oud, en een platgelopen grasveld. Bovendien kregen onze honden er een uitdagende training bij.

OMSCHOLING TOT HOORHOND

Zoals eerder aan bod kwam in Woef, zijn we met een proefproject gestart. De bedoeling is om de eigen honden van twee personen met een auditieve beperking op te leiden tot hoorhond. **Kaprice** heeft al een paar maanden sa-

men met haar baasje kunnen genieten van onze trainingen en opvolging. Het resultaat is een geslaagde socialisatietest en we kunnen nu een stap verder gaan. Ze heeft niet helemaal voor mijn stem, ik kan nu eenmaal niet zo

KAPRICE WORDT HOORHOND

hoog praten als Nathalie. Gelukkig hebben we een clicker, waarvan het geluid universeel is. Kaprice leerde in geen tijd wat de clicker betekent en zo worden we ook wel goede maatjes. De beloningen bestaan uit letterkoekjes, want Kaprice is allergisch tegen bepaalde stoffen. De 'jackpot' bestaat uit kippewit. Momenteel trainen Kaprice en ik samen op 'leren waarschuwen'. De hond moet leren zijn baasje aan te raken en moet dit ook doen in alle

omstandigheden wanneer het nodig blijkt. De trainingen zijn erg intensief en ik zie Kaprice meermaals per week. Xena hebben we moeten afkeuren als hulphond. Ze schrikt immers regelmatig op een onvoorspelbare manier. Bij een eerste ontmoeting, zowel met hond als mens, gebeurt het wel eens dat ze gaat blaffen om duidelijk te maken dat ze met rust wil gelaten worden. Na een tijdje herstelt ze zich en gaat ze vriendelijk dag zeggen. Ze is helemaal niet agressief, maar het geblaf kan imponerend overkomen. Nu is Xena, die trouwens bij mij woont, al jaren dol op werken. We laten haar dat ook maar al te graag doen. De afwas doet ze net nog niet voor ons, maar je moet eens zien met welke snelheid ze ons bijvoorbeeld helpt om de aankopen die in de auto liggen binnen te krijgen. Alles wat valt, raapt zerken en weer eens iets vergeten ben, dan hoeft ik haar maar naar mijn echtgenote te sturen en Xena brengt me dan gezwind het nodige. Wanneer ze mag

helpen door een demonstratie te geven, is het groot feest voor haar. Ik ben bezig haar nu ook een nieuwe uitdaging te geven. Ze leert momenteel de basistechnieken als hoorhond. Wanneer ze daar bedreven in is, kunnen we dit ook tonen tijdens onze demo's. Wij zien je dan ook graag op de woefdag om eens kennis te maken. Tot dan!

Tekst & foto's: Gerrit Martens

ALGEMENE INFORMATIE

VZW CANISHA
KORTEWAGENSTRAAT 60B
9230 WETTEREN
TEL: 053 83 18 63
INFO@CANISHA.BE
WWW.CANISHA.BE
REKENING: BE66 6528 2047 0643
BIC: HKBABE22